

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' חבל אמציד לא וכו' היכי
משכחת לה נ"ב בתמיה ומשני
בזדון שבועה כו' וק"ל:

גליון הש"ס

גמ' בשננה מלמד שהבחן
מתבפר ע"י עצמו. ע"י לקמן
קט ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

בריו ורעיו

[illegible]

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

עזר.

עין משפט
נר מצוה

ז א ב מ"ד מהל' כלי
המקדש הלכה ז:

תורה אור השלם

וכפר עליו הבזון על
 אִתּוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת
 מֵאלֹהֵי נִסְחָלוֹ לוֹ הִזְקִיחַ לִבּוֹ
 מִנֶּחֱמָה: וְיִקְרָא ה' י
 וְכִי יָבֹא הַלּוֹי מֵאַחַד
 הָעִירִים מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יֵאָר גֵּר שָׁם וְכָא בְּכָל אִשׁוּר
 יִשׁוּ אֶת הַמִּקְוָם אֲשֶׁר יִבְחַר
 דְּבָרִים יו' ו
 וכפר עליו הבזון על
 שְׂגָתָהּ בַּחֲטָאָה בְּשִׁגְגָהּ לִפְנֵי
 לִכְפֹּר עָלָיו וְנִסְחָלוֹ לוֹ:
 במדבר טו כח
 וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּזְכָּה
 י' וְיִקְרָא ה' אֲמָתִי:

שיטה מקובצת

[illegible]

תקנה היא זו לפורה ע"ג הדשן
למא מנחת כהנים היא ובעיא
א כולה הקטרה ואי לא הוי
סירה ופסולה וי"ל דהכא מדוד
דצריך ואין לו תקנה בין
א"א ובין לרבנן. תו"ח. אי
למעלה פ' שעל התפוח היינו
בזה ר"ש דאמר הקומץ קרב
נצמו והשירים קרבים לעצמן

[illegible]

חובה אחר קאי אנדבה כמל
חובה אחר קדרא לבל
חובה משתע' וה'ק וכל מנחת
בין רבה בין חובה כלי
ליתר לנדבה ול תאלח וקישל
יענו נראה לו דוחק כיון דקדרא
משתעי' חובתם עס נדבה. כמל
ליתר לנדבה ול תאלח וקישל
כמנחה כל חיבת כלומר
ש' ין על תפוח: (כ) כמל
ש' ין: (י) חיבת כר נמקח:
מקיים דכל: (יד) הם ו"ל דלא
היה הדתה כלל קרובן אל חות
הגנים לאל קרינה אכלו אור
שר כופר אבל הכא (והתם)
בין קרוב כבשר ואלו ועור יש
לישר כל:

נראה דש"ל וי"ל דהא דאמר
תם דהכא אפי' רבנן מודו ר"ל

דמודו דלרין.

א' דמחשבה. פ' בקוטרם על שפך הדשן בחזק וקשה א"כ הוי נפסל ביוצא אלף נראה בעזרה במקום ששם פרים ושעירים נשרפין כדאמר בפרק טבול יום (נחמ"ח קד:) דשלשה דשנים הן והא דמנן בפרק היה נוטל (סוטה דף כג.) ומנחתה מתפוררת אצות הדשן שם היתה ולא

הפסלה ביוצא^ט ו"ר"ם מפניש במקום
הפסלה יתכן דתרומת הדשן אלל הכנס
היה ואחר התמיד היו מקריבים קרבת
ומנחות ואז כבר נטען: וי"ש דף דבר
שקרב במטה. ואע"ג דלוי' רפת
העוורו נתקדשה לר' (דברים ו)
קדש עט. אין זה נמשך והיהו קדש:
דאיכא שמי הלחם הבאין בפני ענין
דלשגריה קאמיין דכאמר' בתתכלת
(נפלי דף מו: עט) שמי הם דעיקר
מזות עם הכהנים ללוי'.

לאברהם הקשתיו. דאמאשק
מנחת חנוה לחציתין
לעניין אכילה ולא להקדשה שזה לא צריך
זוה לליל: **בא** קאמר. דאזי חלל
נמי כתיב ביה אלמא לכליל נמי הוקשה
הכי קאמר כלומר האי קרא לאו צדא
מנחה דאי צדא מנחה למחז כליל
ווישמוק דלאו סבירא ליה האי דמסקין
לקמן חזון לאו אלף לא תהא קא
מנחת חנוה וכליל תהא אנדבחו
כמו שפירש אבי ורבא ואמרוייהו פרי
ואיפוך אלא ומה שקדים אבי לא
תחאל לכליל תהא נמי דקיים וכל
מנחת חנוה אכילה דאזי קאמר
אבי לא תחאל חומתו ולא חומת דווקא
קאמר אלף כלומר אף חומתו וכל שכן
נדבחו אבל כליל תהא אנדבחו דווקא
קאמר ורבא לא חייב בלא דשפיר מקיים
ואל דמנחת חנוה הוקשו לחציתין קן לענין
כליל ודא לענין לא תחאל:

ובסים ריחיה. פירש צקוטמר
בחד לישנא דכתיב במנחת
נדבא וחדיתין ריח יחוח מה שאין
כן במנחת חוטא וקשה דלא חשיב
שמן ולבונה לכך נראה כלשון אחר
שפירש דמינייהו בסים ריחיה:

וּרְבֵנָה הָיָה בֶּל מִנְחַת בֹּרִי. הֵיטָו
בֵּין רֵבֶנָה בֵּין ר' שִׁשְׁלִי
עֲלֵיהֶם דְּרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמוּעֹן:
רַבָּא דְּהוּרָתָא פִּי בְּקוּטָא וְכֹל זֶה
לֹא יֵאָכֵל קוֹשֶׁה וּבִשְׁפִירוּשָׁא מִשְׁמַע בִּפְ"ק
בְּרִיתוֹתָא (ד' קמ"ד) זְבִי חֶלֶב מִן
הַמִּקְדָּשִׁים דְּרַבִּי אֶלְעָזָר לֹקֵשׁ
שֶׁלֹּם וְחֹשֶׁב מִרְיָא לְחֵין חֶלֶב וְחֵד דְּכַמִּי
וְכֹל זֶה לֹא יֵאָכֵל קוֹשֶׁה וְכֵן בִּפְ"ק בְּתַר
מִמֶּנּוּ (ד' קמ"ה) אָמַר רַבָּא זֶה שֶׁכֵּל
לֹא הִעֲלֵה חֵמֵי וְזִרְקָה חוּץ לְחֻמָּה
וְרַבִּי שִׁשְׁלִי לֹקֵשׁ קוֹשֶׁה וּפְרִיךְ לִילְקִי נִמִּי
מִשּׁוֹם וְכֹל זֶה לֹא יֵאָכֵל קוֹשֶׁה וְקָשָׁה
קֵלָה בְּתַרמָה תַּחֲבִי דְּמִדּוּקָא
הֵיטָו בִּפְרָק "וְחֹשֶׁב" (קִידוּשִׁין ד' ט"ט):
(ס) וְכַחַי לַעֲלִי מִיְהִיָּה חוֹשֶׁב וְשִׁמְרִי לֵךְ

וַיִּוְהִי חֹר לֹא יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הֵם וּבְהֵימָה
וַיִּיחִי הָעָר הַגִּבּוֹר וּשְׂכָנֵיהָ מִמָּוֶטָה אֲדָמָה
וַיִּיחִי לָקִי הָרָא וּבְשִׁלְמוֹת אֵלֶּיָּהּ זָרוֹת
וַיִּיחִי הָעָר הַדְּמוּי לְנֶהְיֶה הָאֵל לְנֶהְיֶה
וַיִּוְהִי לְפָנֵי זִרְקָה פֶּטוֹר קָאֵמֶר [נִמְנָם]
וַיִּיחִי כֹפֶר בְּסָר קִרְיָהּ זִיחַ חֹר לֹא
וַיִּיחִי פִּירוֹשׁ הַקּוֹנְטֵרס הֶרְבָּה וּגִירָסָה
וַיִּיחִי זֶשׁ שְׁדִיחַ זֶשׁ לֹא דִלֵּל חֹר לֹא
וַיִּיחִי דִלְפִּינִן קֹדֶשׁ חֶט חֶט מִתְּמֹרֶה
וַיִּיחִי דִלְפִּינִן מִתְּמֹרֶה וַיִּיחִי דִלְפִּינִן מִתְּמֹרֶה וַיִּיחִי

כליל תהיה ואנא ידענא דלא תאכל: סרינא
הוי ליה לרבווי. להיות כליל כחציתין: שכן
וחוטא אין יכול להביא אלא עשרון אחד

והוא קרא מאי דרשי ציה: עליונה. חביתין
לכליל לא הוי: מנין ליתן כו'. שיהיו
דורות. וכל זר לא יאכל קדש [שם כב]:

עבודה כשרה (ד' 1) אלא כמנהל. למשמע
זמר כמנהל הזה משמעת בדקאמרת מוקד
(1) לכן, לומר כל שיש להם
ישראל דקמנות? ולא לאיש כמנהל. לענין
והמנהל חוטא של ישראל דשירי מנהל חוטא

מנחת חומא של כהנים¹⁶ כמנחת חומא של ישראל מה מנחת חומא של ישראל נקמצת אף מנחת חומא של כהנים נקמצת אי מה מנחת חומא של ישראל נקמצת וישריה נאכלין אף מנחת חומא של כהנים נקמצת וישריה נאכלין ת"ל¹⁷ לכהן כמנחה לכהן כמנחה ולא לאשים כמנחה¹⁸ הא כיצד קומץ קרב בעצמו וישרים קריבין בעצמן הא שתהא עבודתה כשרה בו מהאז נפקא מתם נפקא¹⁹ מנין²⁰ לכהן שבא ומקריב דהיינו דכל עבד וכל איש וישראל וישראל

יִבֹא בָּכֶם אֶת כָּל אֹת נִשְׁוֹת וְשֵׁרֵת אִי מֵהֶתֶם הוּא
אֲמִינָה ה'מ דָּבָר שְׁאִין כֹּא עַל חֲמָא אַבְל
דָּבָר שְׁבָא עַל חֲמָא אִימָא אַל וְהָא נָמִי מֵהֶבֶא
נִפְקָא מֵהֶתֶם נִפְקָא ³ ² וְכִפְר חֲכֹה עַל הַנֶּפֶשׁ
הַשְׁוֹנֶגֶת בְּחֲמָאָה * בִּשְׁנֵגָה * מִלְמֹד שֶׁחֲכֹה
מִתְכַּפֵּר עַל יְדֵי עֲצֻמוֹ אִי מֵהֶהוּא הוּא אֲמִינָה
הֵי מִיָּלִי בִּשְׁוֹנָה אַבְל ⁽⁶⁾ בְּמוֹד לֹא קִמ"ל
⁽⁷⁾ בְּמוֹד הֵיכִי מִשְׁכַּחַת לֵה בִּדּוּן שְׁבוּעָה תֵּנִי
אִידֶךְ ⁽⁸⁾ ר"ש אֹמֵר מִנַּחַת חוּמָא שֶׁל כְּהֵנִים
נִקְמָצָה וְהַקּוֹמֵץ קָרֵב בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ וְהַשִּׁירִים
קָרִיבִין בְּפִנֵּי עֲצֻמָּן ר"א כר"ש אֹמֵר הַקּוֹמֵץ
קָרֵב בְּעֲצֻמוֹ וְהַשִּׁירִים מִתְפָּרֵץ עַל חֵת הַדֶּשֶׁן
א"ר חֵיִיא כֹּר אַבָּא הוּי בֵּה רַבִּי יוֹחָנָן אִי
הַדֶּשֶׁן דִּהִיאָא ⁽⁹⁾ אִי דִלְמַעְלָה הֵינִי אַבּוּה ⁽¹⁰⁾ בֵּית
דִּלְמַעְלָה שֶׁ לֶךְ דָּבָר שֶׁקָּרֵב לְמִטָּה א"ל רַבִּי
אַבְבָּא דִּישָׁא לְאִיבּוֹד אֲחִיבּוֹ עֲלֶיהָ וְכִי שֶׁ לֶךְ
דָּבָר שֶׁקָּרֵב לְאִיבּוֹד תֵּנִי אַבּוּה דְרַבִּי אֲבִין

יכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל לאכילה
הקשתיה ולא לדבר אחר מאי קא אמר אמר
אביי הכי קא אמר כל מנחת כהן ^א לא תאכל
חובתו כליל תהיה נדבתו א"ל רבא ^א סכינא
חריפא מפסקא קריא אלא אמר רבא כל מנחת
כהן כליל תהיה נדבתו לא תאכל חובתו
ואיפוך אנא מסתברא נדבתו הוה ליה לרביי
שכן תדירה לא חטי בסים ריחיה אדרבה
חובתו הוה ליה לרביי שכן עשרון חובה הנך
נפישן ורבנן היא כל מנחת כהן כליל תהיה
לא תאכל מאי עברי ליה מביעי להו לברתניא
אין לי אלא עליונה בכליל תקטר ותחתונה
בלא תאכל מגין ליתן את האמור של זה בזה
ואת האמור של זה בזה ת"ל כליל כליל לגזירה
שוה נאמר כאן כליל ונאמר להלן כליל מה
להלן בכליל תקטר אף כאן בכליל תקטר
ומה כאן ליתן לא תעשה על אכילתו אף
להלן ליתן לא תעשה על אכילתו בעי רבינא
כהן שאכל מן האימורין ^א מה הוא לא דורות
לא

יִדְקִין (מ) מִן וּנְדָרִיךְ אֲשֶׁר תִּדְוֹר [דברים צ]:

מר צפירקין (מ) מן ו

[illegible]

סבירא להו דכולה כליל האי לא תאכל מאי עבדי ליה כו': לאו דזרות. כל זר לא יאכל קדש: